

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Fædra

Citation: Bang, Herman: "Fædra. Brudstykker af et livs historie.", i Bang, Herman: *Fædra. Brudstykker af et livs historie.*, J.H. Schubothes boghandel. Græbes bogtrykkeri, 1883, s. 208. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang11val-shoot-idm140665831798208/facsimile.pdf> (tilgået 16. september 2021)

Anvendt udgave: Fædra. Brudstykker af et livs historie.

Saa dan sad hun Time efter Time, sammen-sunken, i Selskab med sin sløve Kummer; og hun stirrede kun saa søvnigt paa sin egen Fortvivlelse.

Ja — dette var det urimelige. Dette var det hensigtsløst urimelige. Hun havde taget dette op i sit Liv som en uskyldig Glæde i en Tilværelse uden Maal. Hun var flygtet herhen til noget neutralt; som til det, hvor ingen Uret kunde ske. Og tusind Gange, naar hun havde glædet sig ved hans Lykke, havde hun sagt til sig selv:

— Mod dette Menneske gør du kun godt.

Og det havde været hendes store Fryd i lang Tid.

Hun vilde eie et Menneske, mod hvem hun kun gjorde vel, og ingen Skygge af Uret og ikke Gnist af Fordærv skulde komme til ham fra hende.

Og saa var det blevet denne Rædsel til Fortvivlelse.

Saa kunde det altsaa komme saaledes, og det unaturligt forfærdelige kunde fødes umærkeligt af det, vi vilde bedst. Thi det var jo kommet umærkeligt. Født af den evige Nærhed, vokset stærkt under de kælnе Berøringer, modnet i Kærtegn, hvor Driften laa halvvaagen.

Og hun spurgte sig igen og igen, naar det dog var sket, og hendes Tanker, der søgte, fandt